

LETNO POROČILO JAHRESBERICHT 1996

Fara Bilčovs / Pfarre Ludmannsdorf

Januar / Jänner 1997

Draga faranka, dragi faran!

Dam Tebi, ki bereš te vrstice, v premišljevanje besedilo, ki je nastalo na Irskem. Med vrsticami bereš, da nam je Bog blizu, nas spremlja, nas ljubi in nas razume v vsaki situaciji. Z nami je in z nami deli veselje in žalost. Smo v dobri roki – smo v božji roki.

V molitvi se je porodila novoletna želja, ki jo zdaj bereš:

Ne želim Ti, da bi Ti prizanesli oblaki trpljenja, tudi ne, da bi bila Tvoja pot odslej samo še z rožami posuta, tudi ne, da bi nikoli ne potočil solze bridkosti, tudi ne, da bi nikoli ne občutil bolečine, ne, ničesar od tega Ti ne želim. Zakaj solze očistijo srce. Trpljenje plemeniti dušo.

Moja želja Zate je: da bi v srcu ohranil svetel spomin na vsak bogat dan življenja. Da bi bil pogumen v uri preizkušnje, ko Ti bo naložen križ na ramena, če se Ti bo zdela gora, na katero moraš priti, previsoka in luč upanja zelo daleč.

Želim vsem, da bi oznanjali vsem, ki so v stiski:

opogumite se,
imejte zaupanje,
ime našega Boga
je Emanuel, kar pomeni:
Bog je z nami.

župnik

Liebe Leserin, lieber Leser dieser Zeilen!

Ich möchte Dir sagen, was ich Dir als Pfarrer für das Jahr 1997 wünsche:

Ich wünsche Dir Augen, die die kleinen Dinge des Alltags wahrnehmen und ins rechte Licht rücken.

Ich wünsche Dir Ohren, die die Schwingungen der Untertöne im Gespräch mit anderen aufnehmen.

Ich wünsche Dir Hände, die nicht lange zögern, zu helfen und gut zu sein.

Ich wünsche Dir ein liebendes Herz, von dem Du Dich leiten läßt.

Ich wünsche Dir Freude und Zuversicht, Liebe, Gelassenheit, Glück und Selbstbewußsein.

Ich wünsche Dir Eigenschaften, die Dich werden lassen, was du werden willst und zwar jeden Tag ein wenig mehr.

Ich wünsche Dir genügend Erholung und ausreichend Schlaf. Besonders wünsche ich Dir Arbeit, die Freude macht.

Ich wünsche Dir Menschen, die Dich mögen und bejahen, Dir Mut machen und dich bestätigen.

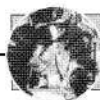

*Blagoslovitev novega zvona na farni praznik 23. junija 1996 /
Glockenweihe und Pfarrfest am 23. Juni 1996*

Ich wünsche Dir Menschen, die Dir weiterhelfen, wenn Du traurig, müde und erschöpft bist.

Ich wünsche Dir viele gute Gedanken und ein Herz, das überströmt in Freude und diese Freude auch weiter-schenkt.

Pfarrer

Seelsorgebericht für das Jahr 1996

Prvo sv. obhajilo je prejelo 21 otrok. Naj v svetih zakramentih doživijo bližino Božjega prijatelja Kristusa.

Die Erste hl. Kommunion empfangen 21 Kinder. Mögen sie in den heiligen Sakramenten die Nähe und Liebe Gottes erfahren.

V PRETEKLEM LETU SO BILI V FARI KRŠČENI SLEDEČI OTROCI: IN DER PFARRE WURDEN IM JAHRE 1996 FOLGENDE KINDER GETAUFT:

Rudolf Christian Kneß
Matthias Alexej Potočnik (Pototschnig)
Martina Anna Mischkulnig
Alexander Mann
Nina Sandra Erni Kruschitz
Tereza Maria Zablatnik

Dominik Dejan Krušić
Thomas Türk
Marcel Horst Jakopitsch
Dominik Sprachowitz
Julian Jeremy Styles
Corina Stelzl

Da bi rasli ne samo kot človeški otroci, temveč tudi kot Božji otroci.
Gottes Engel mögen sie auf ihren Lebenswegen begleiten.

CERKVENO SO SE POROČILI LETA 1996:

KIRCHLICHE TRAUUNGEN IM JAHRE 1996:

Rudolf Kneß und Sabine Pleschounig
Daniel Kropiunik und Sabine Elisabeth Tschuden
Johann Alois Mikl und Brigitte Weber
Richard Schöffmann und Edith Kruschitz

Bog naj jim da milosti, da bodo v zakonu in družini živeli v medsebojnem spoštovanju in ljubezni. Naj negujejo pogovor z ljudmi in z Bogom.

Christus, der Herr, sei ihr Begleiter und schenke ihnen Liebe, Verstehen und die Kraft des Verzeihens. Mögen sie aufeinander und auf Gott hören!

SV. BIRMA – HL. FIRMUNG

13 doraščajočih je prejelo zakrament sv. birme. Sveti Duh naj jih razsvetljuje, da bodo Resnico Jezusa Kristusa spoznali in po poti, ki je On, tudi hodili. Naj uporabljajo v življenju svoje talente in naj z božjo milostjo sodelujejo.

13 Jugendliche empfangen das Sakrament der Firmung. Der Heilige Geist stärke sie in der Liebe und in der Wahrheit. Mögen sie in der katholischen Glaubensgemeinschaft bleiben und den Glauben an Jesus Christus bewahren und vertiefen. Mögen sie ihre Talente gebrauchen und mit der Gnade Gottes mitarbeiten.

*

Nedeljsko mašo obiskuje povprečno **400 faranov**. Dvakrat v letu se obiskovalci nedeljske sv. maše štejejo.

Den sonntäglichen Gottesdienst besuchen durchschnittlich **400 Personen**. (Am Zählsonntag in der Fastenzeit wurden 405 Besucher gezählt und am Zählsonntag im Herbst 385 Gottesdienstteilnehmer.)

*

Bolniških obhajil / Krankenkommunionen 21

Zakrament bolniškega maziljenja je prejelo 6 bolnikov.

Die Krankensalbung empfangen 6 Kranke.

Našo farno skupnost v minulem letu noben faran ni zapustil.

Unsere Pfarrgemeinschaft – das heißt die katholische Kirche – hat im Jahre 1996 kein Pfarrangehöriger verlassen.

Molimo drug za drugega. Beten wir füreinander.

Dušnopastirsko poročilo za leto 1996

Wir gedenken eines lieben Kollegen

„Der Tod ist ein goldener Schlüssel, der den Palast der Ewigkeit öffnet“ schreibt der englische Dichter Milton.

Worte, die schwer erfassbar sind, jedoch spenden sie uns Christen Trost und Hoffnung.

Am 19. 9. 1996 schied unser VDiR OSR Walter Siegmund plötzlich und unerwartet aus dem Leben.

Der Verstorbene wurde als viertes Kind eines Dorfschuloberlehrers am 9. 7. 1920 in Altbacher/Gottschnee geboren.

Auf Grund der Nachkriegsereignisse fand Herr Siegmund seine zweite Heimat in der Steiermark. Hier legte er an der LBA Graz die Matura ab. Bald darauf kam er nach Kärnten.

OSR Siegmund war Leiter der VS Waidisch, Kappel/Drau, St. Johann i. R. und schließlich 15 Jahre der VS Ludmannsdorf.

Er war mit Leib und Seele Lehrer und ein allen stets mit Rat und Tat zur Seite stehender Vorgesetzter, ein väterlicher Freund. Seitens der Schulbehörde wurde seine vorbildliche Tätigkeit im Schuldienst durch zahlreiche Anerkennungsschreiben sowie durch die Ernennung zum Oberschulrat gewürdigt.

Ein sehr gutes Einvernehmen hatte VDiR OSR Siegmund mit unserer Gemeinde.

Im Jahre 1982 wurde das neue Schulhaus für die Ludmannsdorfer Jugend errichtet. In vielen Arbeitssitzungen und Gesprächen hat Herr Siegmund die Mitglieder des Bauausschusses fachmännisch beraten und wertvolle pädagogische Ansätze in die Planung der Volksschule einfließen lassen.

In Namen der Gemeinde Ludmannsdorf danke ich für diese Verdienste zum Wohle der Ludmannsdorfer Schuljugend.

Im Jahre 1985 trat VD Siegmund in den wohlverdienten Ruhestand.

Im Namen meiner Kolleginnen Kropiunik, Urschitz und Kapus spreche ich der hinterbliebenen Familie Siegmund mein tiefes Mitgefühl aus. Wir werden ihm stets ein ehrendes Andenken bewahren.

Stefanie Quantschnig

Romanje z novomašnikom Rudijem Safranom na Sveto goro.

Slovo od sošolca Rudija Safrana!

Razmišljati o smrti pred ozadjem vere, ki govori o življenju po smrti, pomeni, razmišljati o vstajenju. V to vstajenje, v to večno življenje, si Ti, prijatelj in sošolec, zaupal vse svoje življenje. Ljubezen do bližnjega in do Boga sta bili tista sila, iz katere si črpal moč, da si mogel nositi težo duhovnega poklica. Zemeljske dobrine zate niso bile nobena vrednota, vse kar si imel, si dajal za dobre namene. Vztrajno in dosledno, brez ošabnosti in prezirljivosti nasproti drugim si se boril za človeškost, s pomočjo vere, ki Ti je bila življenje.

Mi, tvoji prijatelji, pa prosimo Boga, da bi nam dal še veliko takih mož, mož vrlih kot si bil Ti!

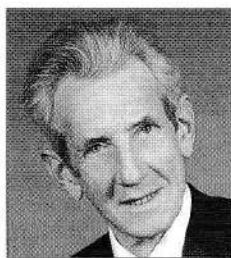
Franz Gasser

Pred nami so odšli v večnost

Alex Jesenko

* 18. 11. 1913 – † 23. 1. 1996

Josef Müller

* 6. 2. 1915 – † 6. 3. 1996

Herbert Konrad Vorberg

* 21. 11. 1938 – † 20. 3. 1996

Johann Kruschitz

* 22. 9. 1910 – † 4. 6. 1996

Anton Krušic (Kruschitz)

* 15. 1. 1929 – † 5. 7. 1996

Antonia Aloisia Partl

* 13. 6. 1956 – † 21. 7. 1996

Stefanie Andreasch

* 23. 12. 1913 – † 16. 9. 1996

Josef Walter Siegmund

* 9. 7. 1920 – † 19. 9. 1996

Rudolf Herzele

* 25. 3. 1937 – † 22. 10. 1996

Rudolf Safran

* 17. 4. 1927 – † 8. 12. 1996

Naj počivajo v miru! – Herr, laß sie ruhen in Frieden!

Finančno poročilo za leto 1996 za faro Bilčovs Rechnungsabschluß der Pfarre Ludmannsdorf 1996

Podružna cerkev Sv. Helena/Filialkirche St. Helena:

DOHODKI / EINNAHMEN

Ofer/Opfer	S 6.343,—
Darovi/Spenden	S 21.645,—
Jagdgemeinschaft Ludmannsdorf/ Lovsko društvo Bilčovs	S 5.500,10
N. N.	S 2.340,—
Skupaj/Zusammen	S 35.828,10

IZDATKI/AUSGABEN

Dolg iz leta 1995/	
Schulden aus dem Jahre 1995	S 17.958,17
Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 4.249,—
Filzbelag, Kirchenbänke/ blazine na klopih	S 9.583,20
Preproge/Teppiche	S 9.887,20
Mežnar/Mesner	S 5.000,—
Skupaj/Zusammen	S 46.677,57

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 S – 10.849,47

Podružna cerkev v Želučah/Filialkirche in Selkach:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1995/	
Überschuß 1995	S 15.610,97
Ofer/Opfer	S 6.707,—
Skupaj/Zusammen	S 22.317,97

IZDATKI/AUSGABEN

Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 3.153,—
Razsvetljava/Beleuchtung	S 570,70
Mežnar/Mesner	S 5.000,—
Skupaj/Zusammen	S 8.723,70

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 S + 13.594,27

Podružna cerkev v Velinji vasi/Filialkirche in Wellersdorf:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1995/	
Überschuß aus dem Jahre 1995	S 38.146,07
Ofer/Opfer	S 15.742,—
Darovi/Spenden	S 4.050,—
Grobnina/Grabgebühr	S 11.500,—
Skupaj/Zusammen	S 69.438,07

IZDATKI/AUSGABEN

Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 4.952,—
Cerkveni pevci/Kirchensänger	S 6.836,—
Razsvetljava/Beleuchtung	S 1.026,60
Mežnar/Mesner	S 7.000,—
Skupaj/Zusammen	S 19.814,60

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 S + 49.623,47

Farna Caritas / Pfarrcaritas:

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1995/	
Überschuß aus dem Jahre 1995	S 49.268,47
Ofer za pohabljenе/Opfer für Behinderte bei der Kindermesse	S 5.300,—
Dar/Spende	S 1.000,—
Adventni bazar/Adventbasar	S 43.070,—
Obresti/Zinsen 1996	S 2.258,21
Skupaj/Zusammen	S 100.896,68

IZDATKI/AUSGABEN

Za pohabljenе/Für Behinderte („Von Mensch zu Mensch“)	S 10.000,—
Za gobave na Madagaskarju/ für Aussätzige auf Madagaskar	S 6.000,—
Kst.	S 527,54
Skupaj/Zusammen	S 16.527,54

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 S + 84.369,14

Darovali ste ob priložnostih prvih nedelj v mesecu/
Kirchenopfer an den ersten Monatssonntagen 44.187,—

V letu 1996 je župnijski urad Bilčovs odposlal 216 mašnih
intencij v katoliške misijone S 18.640,—

Na dušnopastirski urad v Celovcu naprej poslane mašne intencije. Dušnopastirski urad pošlje mašne intencije naprej v katoliške misijone. Mašo berejo misijonarji in domači župniki v misijonih. Odpošiljanje mašnih intencij v misijone je podpora katoliških misijonov. Vsem darovalcem gre prisrčna zahvala.

Farna cerkev/Pfarrkirche

DOHODKI / EINNAHMEN

Preostanek iz leta 1995/	
Überschuß aus dem Jahre 1995	S 105.847,77
Ofer/Opfer	S 180.107,—
Dar občine za dan starih/Zuschuß	
der Gemeinde für den Seniorentag	S 2.500,—
Darovi/Spende	S 3.383,—
Deli od maš/Stipendienabgabe	S 15.000,—
Grobnina/Grabgebühr	S 20.800,—
Pfarrfest am 23. 6. 1996/	
farni praznik 23. 6. 1996	S 55.946,—
Obresti 1996/Zinsen 1996	S 4.125,47
Naprej poslani ofer/Durchlaufende Kollekten:	
Katoliški misijoni/Kath. Missionen	S 27.000,—
Akcija treh kraljev/Dreikönigsaktion	S 52.000,—
Družinski postni dan/Familienfasttag	S 53.500,—
MIVA	S 4.300,—
Koroška Caritas/Kärntner Caritas	S 21.300,—
Črni križ/Schwarzes Kreuz	S 300,—
Semenišča/Seminare	S 1.000,—
Sveta dežela/Heiliges Land	S 300,—
Petrov novčič/Peterspfenning	S 1.000,—
Skupaj/Zusammen	S 548.409,24

**Konto.-štev. farne Caritas
pri bilčovski hranilnici
Konto-Nr. der Pfarrcaritas
bei der Darlehensbank Ludmannsdorf:
31.057.052**

IZDATKI/AUSGABEN

Entlohnung für Mesner/Mežnar	S 16.000,—
Plača za organiste in pevovodje/	
Entlohnung für Organisten und Chorleiter	S 20.000,—
Cerkveni pevci/Kirchenchor	S 9.499,—
Hostije/Hostien	S 3.720,—
Sveče/Kerzen	S 19.852,—
Letno poročilo/Jahresbericht	S 23.650,—
Nedeljsko oznanilo/	
Sonntägliche Verkündigung	S 14.724,72
Dan starih/Seniorentag	S 13.472,—
Prvo obhajilo/Erstkommunion	S 3.724,—
Gasilci/Feuerwehr	S 3.224,—
Pfarrfest/farni praznik 23. 6. 1996	S 13.377,—
Direktorji in cerkveni odredbenik/	
Direktorium und Verordnungsblatt	S 1.200,—
Telefon	S 5.278,70
Dreikönigsgarnituren	S 11.180,—
Neue Glocke	S 54.559,20
Neue Elektroanlage im Turm/nova	
električna inštalacija v cerkvenem stolpu	S 53.000,—
Polster für Kinderbänke in der Pfarrkirche/	
blazine za otroške klopi v farni cerkvi	S 3.935,—
Reparaturen/repature	S 1.716,—
Električna naprava in cerkvena ura pri farni	
cerkvi/Elektrisches Geläute u. Kirchenglocke	S 5.000,—
Beleuchtung und Heizung i. d. Pfarrkirche	S 11.063,70
Kurjava v dušnopastirskih prostorih/	
Heizung in den Seelsorgeräumen	S 12.500,—
Müllabfuhr und Wasserzins/voda in	
odvažanje smeti	S 5.507,80
Davki/Steuern	S 1.235,28
Zavarovalnina/Feuerversicherung	S 13.776,—
List za organiste/Organistenschule	S 980,—
Naprej poslani ofer/Durchlaufende	
Kollekten (glej dohodki/siehe Einnahmen!)	S 160.700,—
Različno/Verschiedenes	S 769,80
Skupaj/Zusammen	S 483.644,20

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 **S + 64.765,04**

Katoliški misijoni/Katholische Missionen:

DOHODKI / EINNAHMEN

Prenos iz leta 1995/	
Überschuß aus dem Jahre 1995	S 1.202,59
Darovi Živega rožnega venca/	
Spenden des Lebendigen Rosenkranzes	S 22.200,—
Posamezni darovalci/verschiedene Spender	S 34.235,—
Obresti/Zinsen 1996	S 136,91
Skupaj/Zusammen	S 57.774,50

IZDATKI/AUSGABEN

Mater Tereza/Mutter Theresa	S 1.000,—
Za revne otroke v misijonih/für	
bedürftige Kinder in den Missionen	S 1.200,—
Misijonski bogoslovci/Missionstheologen	S 22.590,—
Za gobave na Madagaskarju/für	
Aussätzige auf Madagaskar	S 15.500,—
Skupaj/Zusammen	S 40.290,—

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 **S + 17.484,50**

Farna mladina ima v svoji blagajni/Pfarrjugend:

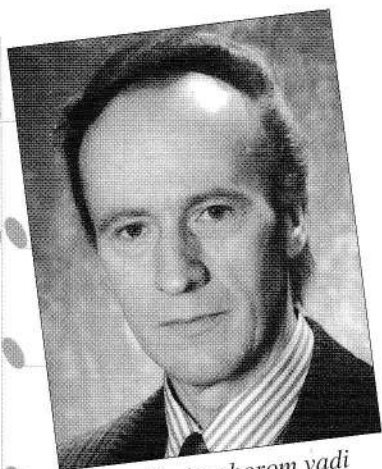
DOHODKI / EINNAHMEN

Prenos iz leta 1995/	
Überschuß aus dem Jahre 1995	S 20.904,57
Miklavževanje/Nikoloaktion	S 4.370,—
Obresti/Zinsen	S 423,05
Skupaj/Zusammen	S 25.697,62

IZDATKI/AUSGABEN

Mitre za miklavže	S 650,—
Kst	S 99,48
Skupaj/Zusammen	S 749,48

Stanje dne/Stand am 31. 12. 1996 **S + 24.948,14**

Z mešanim zborom vadi
Urh Kassl

Cerkveni zbori

Veliko truda v mladinsko cerkevno petje je vložila
do oktobra 1996 Janja Kassl, in od novembra
1996 naprej pa uči mladinski zbor Gospa
Elizabeta Filipič (slika zgoraj).

Moški zbor vežbata Mirko Laussegger in Marian
Gasser. Gre jima zahvala.

Cerkveno zborovsko petje

je v fari nujno potrebno in je obenem tudi garant
za lepo cerkevno ljudsko petje. Vsem pevkam in
pevcem gre za požrtvovalno udeležbo pri pevs-
kih vajah pristrčna zahvala. Prav posebna zahvala
pa seveda velja vsem učiteljem petja.

Moško zborovsko petje je v farni cerkvi na vrsti
vsako prvo nedeljo v mesecu. Mešani zbor poje
vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, mladins-
ki zbor pa vsako tretjo nedeljo.

Blagoslov in uspeh želi župnik.

V službi za mir

Robert Greisberger in Rudi Weber sta na bazarju v Bilčovsu razstavila in prodajala ročne izdelke bosanskih beguncev.

Pogoj je, da je ministrstvo za notranje zadeve v soglasju z ministrstvom za zunanje zadeve priznalo organizacijo kot nosilko službe v tujini. Ta služba je omejena na humanitarne in socialne dejavnosti. Kljub temu je prav na tem področju mnogo možnosti za mirovnapolitične dejavnosti, ki se kakor nalašč ponujajo civilnikom. Sicer pa mora mladi Avstrijec, ki se je za tako službo odločil, odslužiti kar 14 mesecev namesto običajnih 12 in tudi nima pravice do običajnega socialnega zavarovanja in denarja za prehrano. Naj omenim nekaj organizacij, ki ponujajo službe v tujini: Verein Österreichische Friedensdienste (Družba avstrijske mirovne službe), ki se v prvi vrsti briga za begunce iz Hrvaške ter iz Bosne in Hercegovine; Društvo „Niemals vergessen“ (Nikoli pozabiti) skrbi za spominska obeležja, ki opozarjajo na holokavst in za žrtve holokavsta; o namenu društva „Straßenkinder in Bukarest“, ki ga vodi avstrijska Caritas, pa nam že ime samo marsikaj pove: do sedaj je avstrijska Caritas v sodelovanju s Caritas v Bukarešti ustanovila že štiri domove za zane-marjene otroke.

Pred kratkim pa smo tudi v farah na južnem Koroškem imeli priložnost, da spoznamo dva mlada, zagnana Avstrij-

ca, Roberta Greisbergerja in Rudija Webera, ki od oktobra 1994 delujeta v begunskem taborišču v Črnomlju v Sloveniji. Za mirovno službo sta se odločila, ko sta premišljevala, kako bi čas, ki ga kot civilnika morata odslužiti, najbolje izkoristila v svojo in v korist bližnjega. Že od vsega začetka sta vedela, da ju bo čas mirovne službe z vsemi doživetji in izkušnjami osebno zelo obogatil. Delo za mir v Sloveniji jima je omogočilo društvo Avstrijske mirovne službe, ki sodeluje s slovenskim društvom „Most“, slovensko podružnico Service Civil International (SCI). Ta čas živi v taborišču v Črnomlju 280 oseb, v glavnem žene, otroci in stari ljudje.

Robert Greisberger in Rudi Weber pravita, da hočeta s svojim delom in pomočjo poskrbeti predvsem za razvedrilo v žalostnem vsakdanjiku beguncev. Čeprav so razmere za begunce v Sloveniji dokaj dobre, pregnanci celo po treh letih in pol nimajo občutka, da so jih dobro sprejeli. Zato je tudi njuno delo v taborišču pestro. Robert, ki je mizar, z begunci izdeluje enostavno pohištvo, Rudi, matematik po poklicu, nudi beguncem tečaje v nemščini, kupuje in v taborišču razdeljuje sadje, prevaja for-

Odkar so leta 1991 v Avstriji sprejeli novelo k Zakonu o civilni službi, obstaja možnost, da avstrijskim državljanom, ki so se odločili za civilno službo, le-te ni treba več odslužiti, če so sodelovali pri določenih priznanih službah v tujini (Auslandsdienst).

Österreichischer Friedensdienst in Slowenien

Rudi Weber aus Wien

und

Robert Greisberger aus Koppl/Salzburg

berichten in Ludmannsdorf
über ihr Leben und Arbeiten

im Flüchtlingslager Črnomelj/Slowenien

mularje, opravlja razne druge potrebne poti, ipd. Mogoče najbolj važno pa je, da begunce obiščeta v njihovih sobah in se enostavno zanimata za njihov težki življenjski položaj. To vojno lahko dokumentiramo z raznimi številkami, toliko tisoč mrtvih, pregnanih, posiljenih, toliko tisoč beguncev, kar pa hkrati tudi pomeni dvakrat toliko jokajočih oči, toliko tisoč bolečih src in na tisoče osebnih življenjskih tragedij. Mogoče je najboljše zdravilo za toliko globoko ranjenih src delati in se ukvarjati z raznimi stvarmi.

Zelo pomembno delo za Roberta in Rudija pa je tudi organizacija in prodaja raznih ročnih izdelkov begunck in beguncev. Tisto nekaj denarja, ki jim ga vsakič prinašata, ko se vračata z bazarjev v Avstriji, je zanje prav tako pomembno. Pregnanci ga potrebujejo za najbolj osnovne človeške potrebe in navsezadnje ne bodo stali čisto praznih rok pred razvalinami svojih hiš, če se bodo kdajkoli sploh lahko vrnili na svoj dom.

Hanzi Filipič

(iz Družine in dom šte. 3/96)

Družinske jaslice v mežnariji

V mežnariji v Bilčovsu je 21. in 22. decembra 1996 zadišalo po božiču. Svetloba sveč, božična glasba in vonjava so napolnili prostor, v katerem smo pripravili razstavo družinskih jaslí. Prinesli so jih jasličarji iz cele občine, največ so jih prispevali Želučani. Že ob sami pripravi razstave se je izkazalo, da so jaslice simbol skupnega in družinskega, simbol toplega doma in lepih medčloveških odnosov. Razstavo smo pripravljali skupaj mladi, starejši, ustvarjalci jaslí, naključni obiskovalci, mimoidoči, entuziasti. Vsi smo ji dali pečat svojih notranjih občutkov in doživljanj, ki so se nam porajali ob pogledu na družinske jaslice. V celoto smo združili jaslice, ki krasijo sicer vsake zase domove bilčovskih družin. Jaslice so nas povezale, prav tako kot so spletle nevidno nit prijateljstva in dobrih želja med bilčovške družine, ki so prispevale svoje božične izdelke. Ko sem se odločila, da bom Bilčovščanom predlagala postavitve takšne razstave, sem med drugim želela opozoriti na močno povezovalno vlogo, ki jo imajo

jaslice v našem vsakdanjem življenju. Da bi uprizorila domače, prijetno vzdušje, v katerem postavljamo jaslice, sem kot osnovo izbrala kvadre stisnjene slame. Slama je spominjala tudi na hlevček, v katerem se odvija osrednji dogodek božičnega časa, Kristusovo rojstvo. Sprva je bilo vse skupaj le zamisel, želja, a kmalu sem jo uspela z veliko pomočjo Bilčovščanov tudi uprizoriti. Poleg jaslí so prispevali slamo za postavitev, božični kruh, jelko, sveče, vonj, glasbo, svoje zamisli, delo, prijetno vzdušje in nepopisno veselje, ki so napolnili prostor in dodali razstavljenim jaslicam domačnost in toplino. Razstavljeni izdelki, tako različni po obliki in vsebini, so imeli pomembno skupno značilnost: vsi so bili narejeni z neprikrito ljubeznijo, dobrimi željami in mislimi, ki so jih njihovi ustvarjalci črpali iz božičnega časa. Najstarejše jaslice je izdelal pred tridesetimi leti Tomaž Lesjak, po poklicu poštar, najmlajše pa so nastale nekaj dni pred razstavo. Na njih smo lahko opazili spremembe, ki jih je zarisal tok časa v ta majhen predmet

našega prazničnega življenja, ob katerem so se združevali že naši predniki. Visoke lesene, pobarvene figure najstarejših jaslí nas opozarjajo, kako pomembne so bile figure za njihovega ustvarjalca. Kompozicija, v katero je namestil figure, je bila v primerjavi z njimi neizrazita. Za večino današnjih jasličarjev pa je kompozicija (hlevček, pokrajina) pomembnejša od samih figur, ki jih kupijo. Nekateri jih prilepijo na podlago in jih takšne, že vnaprej pripravljene, postavijo. Prve papirnate jaslice, ki so jih postavljali v Bilčovsu med obema vojnoma, so odšle že v pozabo. Novi ustvarjalci so izdelali nove jaslice. V njih se izražajo ustvarjalnost, sreča in zadovoljstvo, ki jih črpajo iz božične skrivnosti. Med ustvarjalci so bili tudi najmlajši Bilčovščani. S svojimi izdelki so potrdili, da se v Bilčovsu nadaljujeta oblikovanje in izdelovanje jaslí. S tem pa se nadaljuje tudi simbol skupnega življenja in lepih medčloveških odnosov. Številni obiskovalci, ki so se zbrali, zazrti v jaslice, ob zakurjenih peči in čaju, so se razšli z željo, da bi lahko prihodnje leto zopet prišli v mežnarijo in si ponovno ogledali razstavo družinskih jaslí. Obljubili so, da bodo do takrat ustvarili nove jaslične motive. Še danes, ko v teh sivih, hladnih dneh sedim daleč stran od Bilčovsa, čutim v sebi prijeten vonj, ki se prepleta z glasovi, ki pripovedujejo o božiču. Pred mano je podoba zadovoljnih obiskovalcev, otrok, ki grabijo pod jelko bonbone, odraslih, ki občudujejo na njej posrebrene orehe, posušene pomaranče in limone v tistih, ki pripovedujejo ob božičnem kruhu o lepi šegi na družinski mizi. Res je lep božični čas in hvala vsem Bilčovščanom, ki ste mi pomagali ustvariti božično toplino in svečnost v bilčovški mežnariji.

MPZ „Gallus“
pri Sv. Heleni
(11. 8. 1996)

Polona

„St. Hubertus Messe in Zedras“

Alle zwei Jahre finden sich die Ludmannsdorfer Jäger bei der Kirche St. Helena in Zedras ein, um den Schöpfer für die Erlebnisse und für die jagdliche Ernte zu danken.

Traditionell feiern die Jäger dieses Fest mit der Bevölkerung in Gedenken an St. Hubertus und sein legendäres Erlebnis. Dieses Ereignis des Hubertus droht, wie bei allen Bräuchen, immer mehr in Vergessenheit zu geraten.

St. Hubertus hat durch dieses Erlebnis und seine Erleuchtung zum Tier ein völlig anderes Verhältnis begründet. Durch dieses Erlebnis hat St. Hubertus im Tier das erblickt, was wir heute ein Mitgeschöpf nennen. So bedeutet heute weidgerechtes Verhalten zwar mehr als nur humanes Umgehen mit dem bejagten Wild. Der Kern weidgerechten Verhaltens liegt aber in der Anerkennung des Wildtieres (und aller anderen Tiere ebenso) als Mitgeschöpf des Menschen. Diese Einstellung zum Wildtier steht vor allen anderen Jagdbräuchen.

Bei Speis und Trank gab es nach der hl. Messe noch ein geselliges Beisammensein, wobei der Reinerlös seitens der Jägerschaft für die Erhaltung der Kirche St. Helena in Zedras gestiftet wurde.

Ein herzliches Weidmannsdank allen Mithelfern, Gestaltern und Teilnehmern an der St. Hubertus Messe in Zedras. Ein besondere Dank gilt Herrn Dechant Leopold Kassl, dem gemischten Chor Ludmannsdorf mit Herrn Chorleiter Karl-Heinz Hasslauer, der Jagdhornbläsergruppe Bärental mit Herrn Hornmeister Rudolf Krainer, der Bauernschaft und der Familie Kuess.

*Franz Quantschnig
Obmann der Jagdgemeinschaft
Ludmannsdorf*

Čakanje

Postajam tišina gozdne jase
v globokem snegu.

Preko mene gredo steze živali,
sence ptičjih peroti,
klici samote, ki nimajo imena.

V belih vejah smrek,
so moje molitve kot premrli ptiči.

Kirche gestalten

Pfarrgemeinderatswahl am 16. März 1997

Pfarrgemeinderat
Župnijski svet

Sicher haben Sie Erfahrungen mit der Kirche gesammelt, positive wie negative. Vielleicht sind Sie nicht mit allem einverstanden, was „die Kirche“ tut und sagt. Am 16. März 1997 können Sie zwar nicht die ganze Kirche verändern, aber sie haben die Möglichkeit, durch die Wahl auf das Leben unserer Pfarrgemeinde Einfluß zu nehmen. Sie können Kandidaten/-innen vorschlagen. Sie können selbst zur Wahl kandidieren. Es geht um unsere Pfarrgemeinde. Kirche ist mehr als ein Bauwerk aus Stein oder eine weltumspannende Institution. Kirche – das sind wir alle, Priester wie Laien. Das II. Vatikanische Konzil hat uns diesen urchristlichen Gedanken wieder ins Bewußtsein gerückt. Christus, der Herr, gibt uns den Auftrag, seine Botschaft zu verkünden, seine Kirche mitzubauen. Frauen, Männer und Jugendliche gestalten – zusammen mit dem Pfarrer – daher das Leben der Pfarrgemeinde, bringen sich ein und übernehmen verschiedene Dienste. Der Pfarrgemeinderat ist der Ort, an dem gewählte Pfarrvertreter zusammen mit dem Pfarrer überlegen und planen, anregen und handeln, um lebendige, geschwisterliche Pfarrgemeinde zu verwirklichen.

- Schlagen Sie geeignete Kandidatinnen und Kandidaten vor, die für fünf Jahre zum Dienst im Pfarrgemeinderat bereit sind.
- Nehmen Sie die Kandidatur an, wenn Sie von anderen Gemeindemitgliedern vorgeschlagen werden.
- Gehen sie am 16. März 1997 zur Wahl, und entscheiden Sie mit.

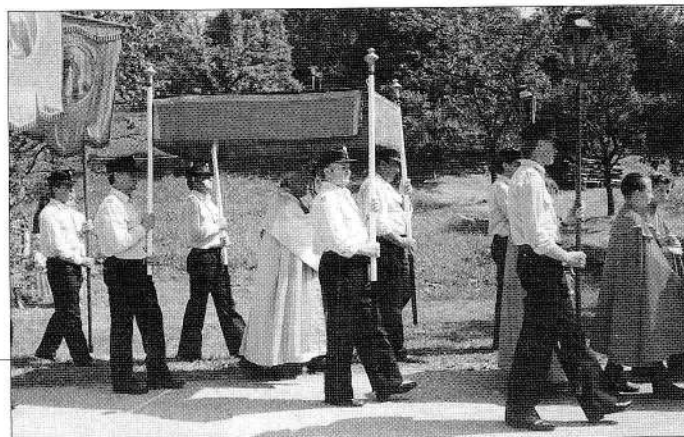
DENN: Wir alle sind Kirche, sind Pfarrgemeinde. Jede Pfarre braucht aktive Christen, die sich für die in jeder Gemeinschaft notwendigen Dienste zur Verfügung stellen.

Im Namen des Pfarrgemeinderates der Pfarre Ludmannsdorf danke ich den Feuerwehren Ludmannsdorf und Wellersdorf für das wunderbare Mittun bei verschiedenen Anlässen wie Prozessionen, Florianifest, Pfarrfest usw.

*Herzlichen Dank
Pfarrer*

Prisrčno zahvalo izrekam v imenu župnijskega sveta fare Bilčovs vsem gasilcem društva Bilčovs in Velinja vas za zgledno sodelovanje ob raznih praznikih.

*Lepa hvala
župnik*

Župnijski svet ni fara

...a kaj bi bila fara brez župnijskega sveta?

Marsikaj se dogaja v fari. Božja beseda se oznanja, pri tem pazimo na to, da nikogar ne spregledamo, ko praznujemo božjo službo. – Svetopisemski krožki, otroške skupine, služba za obiskovanje, molitve rožnega venca, nedeljska maša... – V tej polnosti se odvija farno življenje. In vse to nosi celotna skupnost. Vsi so udeleženi pri tem, pri tem in onem, eden več in drugi manj.

Vloga župnijskega sveta

Župnijski svet kot delovno telo si določa cilje in prednostne naloge, načrtuje in sklepa o ukrepih, ki so za to potrebni, skrbi za njihovo uresničevanje in preverja delo, njegove cilje in razvoj. Vsaka skupnost potrebuje vodstvo, tako tudi farna skupnost. V župniku ima fara farnega voditelja. A farna skupnost ni vse to, kar se v njej dogaja, ni samo stvar odgovornosti posameznega človeka. Kot krščeniki smo vsi odgovorni za Cerkev. Zato je skupnost udeležena pri vodstvu skupnosti: župnijski svet podpira župnika v njegovi vlogi voditelja skupnosti. Da je pri vodenju skupnosti udeleženih več oseb, omogoča tudi to, da upoštevamo pri odločitvah več vidikov, s čimer upoštevamo življenjske okoliščine ljudi v skupnosti.

Torej: volitve župnijskega sveta

Kdo bo to nalogo opravljal v naslednjih petih letih, boste odločili vi na volitvah v župnijski svet 16. marca 1997. S svojim glasom za kandidatke in kandidate boste dali tem osebam znamenje zaupanja za naslednjih pet let.

Pfarrgemeinderat
Župnijski svet

Herr,

bewahre mich vor dem naiven Glauben, es müßte im Leben alles glattgehen. Schenke mir die nüchterne Erkenntnis, daß Schwierigkeiten, Niederlagen, Mißerfolge, Rückschläge eine selbstverständliche Zugabe zum Leben sind, durch die wir wachsen und reifen. Erinnere mich daran, daß das Herz oft gegen den Verstand streikt. Schicke mir im rechten Augenblick jemanden, der den Mut hat, mir die Wahrheit in Liebe zu sagen.

Du weißt, wie sehr wir der Freundschaft bedürfen. Gib, daß ich diesem schönsten, schwierigsten und zartesten Geschenk des Lebens gewachsen bin. Verleih mir die nötige Phantasie, im rechten Augenblick ein Päckchen Güte, mit oder ohne Worte, an der richtigen Stelle abzugeben.

Mach aus mir einen Menschen, der einem Schiff mit Tiefgang gleicht, um auch die zu erreichen, die unten sind.

Bewahre mich vor der Angst, ich könnte das Leben versäumen. Gib mir nicht, was ich mir wünsche, sondern was ich brauche.

Amen.

Nach Texten von Antoine de Saint Exupéry

► V naši fari že nekaj let delujemo kot ženski krožek. Redno se srečavamo in se bavimo z različnimi temami, bodisi z verskimi ali z nasplošnimi, ki jih prinaša vsakdanje življenje. Težišče pa leži na poglobljanju naše vere v Jezusa, ki nam daje moč in upanje.

Ein Pfarrfest – Tag der Begegnung/Farn

Am 23. Juni 1996 haben wir in Ludmannsdorf das Pfarrfest gefeiert. Im Mittelpunkt des Festes stand die Glockenweihe.

Ein ausführlicher Bericht darüber ist unmittelbar danach in der Kärntner Kirchenzeitung und der Nedelja erschienen. Ich möchte aber das Pfarrfest heute noch einmal erwähnen – von einer anderen Perspektive betrachtet.

Dieses Fest bietet Gelegenheit, vielen Pfarrangehörigen zu begegnen und mit ihnen zu sprechen, oder die ganzen Aktivitäten zu beobachten, um dann erfreut festzustellen, was man gemeinsam bewegen kann.

Es wächst auch die Toleranz gegenüber Andersdenkenden, das trägt dazu bei, daß die Pfarrgemeinde gut funktioniert. Es soll uns alle anspornen, Modelle der Begegnungsmöglichkeiten zu überlegen.

Solche Aktionen, die auch die Jugend ansprechen, wären äußerst wichtig.

Denn die junge Generation wird Gestalter der Kirche von morgen sein. Die Themen, Jugendrunden, Dorfabende und Bibelrunden wären einer Überlegung wert.

Ein Pfarrfest ist meines Erachtens ein gutes Mittel der Begegnung, wo sich viele Gelegenheiten bieten, das Wort Gottes in Taten umzusetzen und somit auch Verkünder zu sein.

In diesem Sinn wünsche ich allen Lesern ein gesegnetes und gesundes Jahr 1997

Th. Köfer

*Uredništvo želi
vsem faranom
blagoslovljeno, zdravo
in srečno novo leto.*

*Die Redaktion wünscht
allen Pfarrangehörigen
ein gesegnetes,
gesundes und erfolg-
reiches Jahr 1997*

Leopold Kassl	Franz Quantschnig
Hanzej Reichmann	Emil Stingler
Anna Gasser	Josef Kuess
Rupert Gasser	Theresia Köfer
Rezika Kapus	Krista Krušic

Lastnik, izdajatelj in založnik:
fara Bilčovs

Za vsebino odgovarja:
župnik Leopold Kassl, 9072 Bilčovs 1

Tisk: Mohorjeva, Vetrinj

Eigentümer, Herausgeber und Verleger:
Pfarre Ludmannsdorf

Für den Inhalt verantwortlich:
Pfarrer Leopold Kassl,
9072 Ludmannsdorf 1

Druck: Hermagoras, Viktring

Nov zvon v bilčovski fari

**Zvon, posvečen svetemu Florjanu, pred ognjem nas varuje
zvon, ob bilčovškem farnem prazniku**

Triindvajsetega junija je praznovala bilčovska fara velik dogodek. V farni cerkvi se je ta dan prvič oglasil nov zvon, ki so ga izdelali v Salzburgu. Množico ljudi, ki se je zbrala pri jutranji maši, je pozdravil ob oltarju lepo okrašen najmanjši zvon, ki se je pridružil trem bratom v zvoniku bilčovske cerkve in dopolnil njihov vsakdanji zven. Pozdravit so ga prišli ljudje iz vse fare. Sprejeli so ga kot Bilčovščana, ki je postal s tem dnem pomemben del njihovega vsakdanjega življenja. V zraku je bilo čutiti praznično vzdušje, ki se je prepletalo s pričakovanjem velikega dogodka – žegnana zvona. Farani so mu pripravili veličasten sprejem. Poklonili so mu pesem, besede dobrodošlice, otroci pa so ga obdarili s plesom in cvetjem. Ob koncu cerkvene slovesnosti so ga blagoslovili in mu zaželeli srečo na dolgi življenjski poti. Po maši se je zbrala množica pred

cerkvijo. Pogledi vseh so bili uprti v zvonik. Napetost je naraščala, ko so gasilci vlekli zvon v novo bivališče. Kljub njegovim 130-im kilogramom, jim je uspelo, in iz cerkvenih lin se je oglasila pesem. Od takrat ta pesem spremlja dan za dnem življenje v bilčovski fari. Vsem, ki ji prisluhnejo, govori o rojstvu, smrti, veselju, žalosti, ljubezni, praznikih in času. S svojim zvokom posreduje tok življenja, vabi k molitvi in skupni besedi. Tako združuje ob praznikih in delavnikih mlade in stare, otroke in odrasle. Ob vsem tem varuje novi zvon, posvečen svetemu Florjanu, bilčovsko faro pred ognjem. Tako velikega farnega dogodka ne pomnijo Bilčovščani od obdobja po drugi svetovni vojni, ko so prav tako dobili nove zvonove. Takrat so jim zvonove najprej vzeli. Prepričani so, da svojih zvonov nikoli več ne dajo!

Iz dnevnika Polone Sketelj

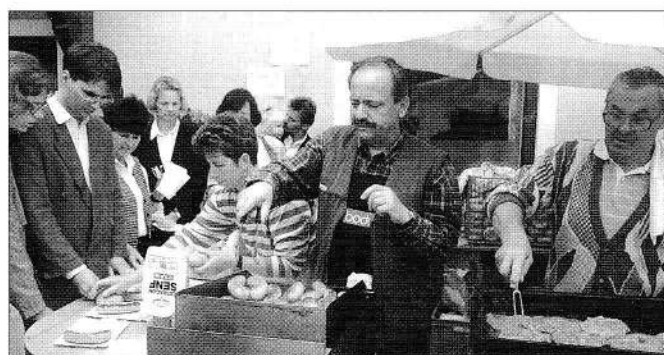

ni praznik – dan srečanja

*Župnijski svet se vsem, ki so pomagali pri
farnem prazniku, pristrčno zahvaljuje*

*Der Pfarrgemeinderat dankt allen, die beim
Pfarrfest mitgeholfen haben.*

Stopi med nas, Frančišek

Zapusti svoj raj, Frančišek,
še enkrat stopi med nas
tak, kot si bil:
v vsej dobroti,
v vsej milobi,
v vsem uboštvu,
v vsej resnobi.

V razkošje naših vil se podaj,
na avtostrade stopi z boso nogo
in dvigni roki,
če kdo te sprejel bo,
na jug te popeljal,
kjer pridigal boš:
pticam in ribam
in nagem ob morju.

Te bodo sprejeli?
Te opsovali
in s kamni nagnali?

Ne mari za to,
saj ti si Frančišek!
Povzdigni svoj glas
in povej:
Potreben sem vam zelo!

Šivic Ludvik

Gemessen an der kosmischen Uhr
bleibt uns für unsere Liebe
nicht einmal ein Milliardstel
von einer halben Sternsekunde.
Wir haben keine Bedenkzeit.

Christine Busta (1915–1987)

Marijina legija – Bilčovs – D

Na sliki legionarke z Dunaja, Ljubljane in Maribora z duhovnim voditeljem g. Leopoldom Kasslom.

„Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu“

Ta krščanska zapoved nas vsako leto znova motivira, da Jezusov evangelij – veselo oznanilo – ne obdržimo zase, temveč uporabimo vse možnosti, da evangelij doseže **vsakogar**.

Vemo, da Kristus od nas zahteva, da se vsakemu približamo z veselimi oznanilom.

V okviru deset- do štirinajst-dnevne potovanja v tujino člani Marijine legije izpolnjujejo to naročilo. Skupine so letos potovale v Zadar, Bratislavo, Magdeburg, Maribor, Pleš, Saarbrücken, Paris, Brixen, Hamburg, Basel, Bratislavo, Prag.

Skupino, ki je potovala v Slovenijo (Maribor) je vodil duhovni vodja prezidija „**Mati dobrega sveta**“ župnije Bilčovs, priznan strokovnjak krožkov in ljubitelj apostolskih skupin dekan Kassl.

Vsak seminar ima določen program. Naš dnevni red je bil sledeči:

6.30 sv. maša; 7.00 hvalnice; 7.15 zajtrk; 8.00 sestanek (načrt za apostolat); 9.15–12.00 apostolat; 13.30 kosilo; 15.15 apostolat; 19.15 večerja; 20.00 večernice.

lat); 9.15–12.00 apostolat; 13.30 kosilo; 15.15 apostolat; 19.15 večerja; 20.00 večernice.

Bogati duhovni nagovori g. Kassla so bili hkrati tudi osebna duhovna obnova. Duhovno nahranjeni smo iskali stik z ljudmi. V okolici smo se pogovarjali z ljudmi raznih verstev. Nato smo pripravili šest informacijskih sestankov. Tako nam je uspelo, da smo 45 oseb obširnejše seznanili z Marijino legijo. V domu za upokojence so se priključili P. Č., hkrati pa se je ustanovila molitvena skupina. Duhovniki v raznih farah so bili obiskani in informirani o legiji.

Za zaključek smo bili povabljeni pri mariborskem škofu Smeju, da smo poročali in informirali o Marijini legiji. Uživali smo gostoljubnost frančiškanov, pri katerih smo stanovali.

Naša želja pred odpotovanjem je bila, da bi Marija blagoslovila naše pogovore in bila v pomoč mariborskim legionarjem.

Leni Kulnik

Dunaj – Maribor – Ljubljana

Kratek pregled o delovanju Marijine legije 1996 – mišljeno tudi kot povabilo, da v letu 1997 sodelujete.

Duhovni voditelj:

g. Leopold Kassl

Odbornice:

Theresia Schaunig
Marija Filipič
Ana Miškulnik
Magdalena Kulnik

Aktivni člani Marijine legije:

Imajo vsak četrtek sestanek, ki vsebuje:

MOLITEV
POGOVOR
APOSTOLAT

Pomožni člani Marijine legije:

Zmolijo rožni venec, molitev k Sv. Duhu in Magnifikat. Enkrat na leto je srečanje vseh članov. Letošnje srečanje smo imeli 17. oktobra, četrtek pred misijonsko nedeljo, pod geslom: molitev povezuje, pomirjuje, odrešuje.

Molilci rožnega venca in drugi družinski člani

se zbirajo v adventnem času pri

tako imenovanem *Marijinem obisku* po vaseh k molitvi, petju in pogovoru.

Verski pogovori (patricijski sestanki)

imamo po možnosti mesečno. Verske teme sami izbiramo. Važnost poudarjamo, da vsak lahko pove svojo misel. Pri čaju ali kavi pa še malo pokramljamo.

Romanje na Žihpolje

organizira Marijina legija Celovec. Vsak mesec je vabljen drug govornik.

13. februarja govori duhovni voditelj Marijine legije Bilčovs g. dekan Kassl.

Vsa srečanja in pogovori so odprti. Vsi ste vabljeni, če bi radi na kateri način sodelovali ali imate kakšno vprašanje, se lahko obrnete na Marijino legijo Bilčovs.

Selbstbesinnung – Selbstverwirklichung

1. Mose 3.9: „Und Gott der Herr rief Adam und sprach zu ihm: „Wo bist du?““

Wenn Gott fragt: „Wo bist Du?“, so ist diese Frage nicht nur als eine biblische Frage an Adam zu verstehen, sondern jeder Mensch ist Adam – einen jeden Menschen stellt Gott diese Frage – oft in besonderen Lebenssituationen. Mit dieser Frage will Gott nicht etwas erfahren, was er noch nicht weiß; er will im Menschen etwas bewirken, was eben nur durch eine solche Frage bewirkt wird, vorausgesetzt, daß sie ins Herz trifft, daß der Mensch sich von ihr ins Herz treffen läßt.

Adam versteckt sich, um nicht Rechenschaft ablegen zu müssen, um der Verantwortung für sein Leben zu entgehen. So versteckt sich jeder Mensch, denn jeder Mensch ist in Adams Situation. Um der Verantwortung für das gelebte Leben, in welchen Bereichen auch immer, zu entgehen, wird das Dasein zu einem Verstecktschapparat ausgebaut. Und indem der Mensch sich so „vor dem Angesicht Gottes“ versteckt, versteckt er sich vor sich selber und verstrickt sich immer tiefer und tiefer in die Verkehrtheit. In diese Situation hinein fällt die Frage Gottes. Gott will mit dieser Frage den Menschen aufrühren, ihn berühren, er will ihm zeigen, wo er hineingeraten ist, er will in ihm den großen Willen erwecken, heraus zu gelangen.

Alles kommt darauf an, ob der Mensch sich dieser Frage stellt, ob er sie hören will. Die Fragen Gottes sind leise, mit der Stimme eines verschwebenden Schweigens und es ist leicht, sie zu übertönen. Solange dies geschieht, wird das Leben des Menschen zu keinem Weg – er kommt aus seiner Verstricktheit nicht heraus. Mag ein Mensch noch so viel Erfolg, noch so viel Genuß erfahren, mag er noch so große Macht erlangen und noch so Gewaltiges zustande bringen: sein Leben bleibt weglos, leer, solange er sich der Stimme nicht stellt. Adam stellt sich der Stimme, er erkennt seine Verstrickung, er bekennt: „Ich habe mich versteckt“, und damit beginnt der Weg des Menschen. Die entscheidende Selbstbesinnung ist der Beginn des Weges im Leben des Menschen, immer wieder der Beginn des menschlichen Weges – heraus aus der Verstricktheit hin zu einem verantwortungsbewußten Weg, der auf die Fragen die Antwort sein kann – woher kommen wir, wohin gehen wir und wem sind wir verantwortlich.

(Aus dem Buch „Der Weg des Menschen“ von Martin Buber)

F. Qu.

Na sliki škof Smej, ki nas je zelo prisrčno sprejel. Dekan Kassl, voditelj Marijine legije, sr. Steinhauser (Dunaj), sr. Buatkovič (Ljubljana), sr. Kulnik (Bilčovs).

Spet imamo „kuharco“ v farovžu

Lani oktobra se je Liska Kuchling odločila, da pride v Bilčovs k stricu-župniku in prevzame gospodinjsko službo v farovžu.

Liska je doma v Štriholčah pri Velikovcu in je po maturi na slovenski gimnaziji študirala ruščino in hrvaščino v Grazu. Po opuščenem študiju je stregla v Grazu neki bolni ženi.

Ko je pred dvema letoma umrla gospa Urši, je Liska po kratkem premišljevanju zelo rada prišla v Bilčovs k stricu, kjer se je že od mladih let počutila domače.

In pravi, da smo jo Bilčovčani zelo prijazno sprejeli, kar jo seveda še bolj veseli. Začela je tudi peti pri cerkvenem zboru, tedensko pa se vrača v Podjuno, kjer poje tudi pri zboru „Lipa“.

Liskina želja je ta, da so vrata farovža še naprej na stežaj odprta in da bi se vsak/a dobro počutil/a, ki pride v hišo.

Mi pa izrekamo prijazni Liski **dobrodošlico** in ji iz srca želimo veliko veselja in dobrega počutja v Bilčovsu.

Kr. Kru.

Unser Pfarrausflug auf die Feistritzer Alm am 15. 9. 1996 war ein sehr schönes Erlebnis

15. septembra 1996 smo imeli farni izlet na Bistriško planino. Bil je izredno lep dan. Udeležba je bila zelo dobra. Bilo nas je približno 80 oseb. Pred kapelico smo na prostem z našim župnikom obhajali sveto mašo. Ta izlet je bil za nas vse prav posebno doživetje. Želeti bi bilo, da bi bilo več takih srečanj.

Toni Valentinitsch

Na planini pod Golico v Sloveniji 15. 5. 1996 je bil lep popoldan med narcisami. V podružni cerkvi smo opravili pete litanije.

Toni Valentinitsch

Čas nas prehiteva!

Čas ni le urni kazalec, marveč je dejavnik, ki določa vse naše življenje. Ure, tedni, meseci in leta minevajo, ne da bi se človek zavedal njihove dragocenosti. Vsak trenutek je delček življenja, ki je konec koncev časovna mreža, v kateri se le omejeno lahko gibljemo. Prav zaradi tega si je treba biti svest edinstvenosti in važnosti vsakega posameznega dneva, v katerem se zrcali preteklost in ki je hkrati kažipot v bodočnost. Utrinek večnosti ne oporeka, kajti v sebi nosi slutnjo brezmejnosti. Vsakega izmed nas prehiteva čas. Vsi smo begunci, zavedajoč se, da se meje, ki jih nam postavlja čas, ne dajo rušiti.

Dandanes, ko se terja hitrost od vsa-

kega in vsega, nam preti nevarnost, da se človek čisto preda času, da postane hlapec gospodarja časa, da izgubi občutek zase in za okolico, zre v bodočnost, pozablja trenutek, v katerem misli in diha.

Spričo tega je danes bolj kot kdajkoli potreben krik, ki bi vstavil proces odtujevanja.

Zavedajmo se, da je življenje enkratno in da bo plodovito le, če se bomo opogumili stopiti do sočloveka z resničnim obličjem in dobrohotnostjo. Zakaj vsaka neodkritosrčnost in neresnica samo navidezno kjubuje urnemu kazalcu, na dnu le sama sebe uničuje.

V tem smislu Vam vsem želim srečno in mirno Novo leto 1997.

Die Zeit überholt uns!

Die Zeit ist nicht etwas, das man greifen kann und dennoch bestimmt und gestaltet sie unser aller Leben. In einer Epoche wie der unseren ist es wichtiger geworden als jemals zuvor über die Zeit zu reden. Zeit ist Geld, sagt man,

und diese Gleichsetzung hat zur Folge, daß der Mensch sich einem Schnelligkeitsprozeß unterwirft, dem er als Mensch nicht gewachsen ist und es auch nicht sein kann. Sich für jemanden Zeit nehmen ist heute schon fast eine luxuriöse Geste, ohne der jedoch keiner von uns überlebensfähig ist. Der materielle Überlebenskampf läßt sehr oft das Menschliche in uns und anderen verkümmern, entfremdet uns von uns selbst und der Umwelt.

Wir lassen uns vom Markt diktieren, uns selbst vortäuschend, daß es unmöglich ist, aus dem hektischen Labyrinth auszubrechen und verfallen schließlich der Reproduktion dessen, wogegen wir als Menschen ankämpfen müßten: gegen die Entmenschlichung. Reden wir nicht nur über die Zeit, nehmen wir sie uns und geben wir ihr so Gestalt.

In diesem Sinn wünsche ich ihnen ein friedliches und zufriedenes Jahr 1997.

Rojen nam je Zveličar, ki je Kristus, Gospod

Že v adventnem času se pripravljamo na rojstvo Jezusa Kristusa. Lepo okrasimo naše domove, pečemo pecivo, kupujemo darila za naše drage, hodimo k svitnam ...

Še mnogo stvari bi lahko našteali.

Rojstvo je vedno spet šansa za nov začetek. Ljubezen matere in očeta se irzaža v rojstvu otroka – novega človeka. Prav tako je bilo rojstvo majhnega deteta v mestu Betlehem izraz božje ljubezni do nas ljudi. Bog nas tako ljubi, da nam je poslal sina na svet. Zakaj je to bilo potrebno? Potrebno je bilo, da je Jezus prišel na svet, da je umrl na križu za naše grehe in da je zmago-slavno vstal od mrtvih. Pokazal nam je, da je Gospodar življenja. Tako dobijo jaslice – rojstvo otroka – šele svoj pomen. Jaslice moramo videti skupno s križem in zmagovitim vstajenjem.

Toda Jezus se mora roditi v naših srcih. Sicer se lahko še tisočkrat rodi v Betlehemu in to ostane brez pomena. On stoji pred vrati in čaka. Prišel je na zemljo in postal bo Gospod našega življenja. On nas obdaruje z Njegovim veseljem, z ljubeznijo in mirom. Sam sebe se nam daje. Kdor bo slišal Njegov glas in mu odprl vrata, pri njem bo vstopil. Opogumimo se in pustimo Jezusa v naše življenje.

Reichmann Ani

Ich wünsche dir die zärtliche Ungeduld des Frühlings, die Milde des Sommers, die Reife des Herbstes und die Weisheit des Winters.

Irischer Segensspruch

Gasser Anna

Die Firmung – ein Sakrament

Da es mir ein Anliegen ist, den Kindern von Jesus als unserem Freund zu erzählen, von Gott als Vater, der uns über alles liebt und uns immer wieder verzeiht, arbeite ich auch heuer wieder aktiv in der Firmungsvorbereitung mit.

Wir brauchen Gott zu allen Stunden unseres Lebens, nicht nur eine Stunde am Sonntag in der Kirche, damit endlich mehr Freude und mehr Frieden in unser Leben kommt. Nur durch die Kraft des Hl. Geistes, wenn wir uns führen lassen, können wir das Leben in Fülle finden.

Auch heuer haben sich wieder 21 Buben und Mädchen entschieden zur Firmvorbereitung zu kommen. In dieser Vorbereitungszeit, November bis Mai, bereiten wir die Kinder auf den Empfang des Firmsakramentes vor. Zur Vorbereitung gehört nicht nur religiöses Wissen (Bibel, Gebote, Gebete, etc.) sondern auch ein Einüben des christlichen Lebens. Was ist nun so wichtig am christlichen Leben? Wie ist meine Beziehung zu Jesus Christus? Ist Gott auch mein Vater oder nur ein fernes Wesen? Diese und andere Fragen be-

sprechen wir mit den Kindern und versuchen Antworten zu geben und zu finden.

Gerade diese Fragen müßten wir uns unser Leben lang immer wieder stellen. Die Frage stellt sich auch uns Erwachsenen, uns, die wir schon vor langer Zeit gefirmt wurden, wie geht es uns damit? Erleben wir den Hl. Geist als die Kraft, die uns führt? Erleben wir Gott als den uns liebenden Vater?

Ich versuche, den Firmlingen bewußt werden zu lassen, daß Jesus unser Bruder ist und uns in jeder Lebenssituation liebt. Hören wir auf seine Botschaft, die uns sagt: „Kehrt um! Bekehrt Euch!“ Umkehren heißt sich abwenden von sich selbst und hinwenden zu Gott. Umkehren heißt Sorge tragen auch für unseren Nächsten, für unsere Schwestern und Brüder in dieser Welt, in der wir leben. Wenn wir in inniger Bezie-

Odnos do Jezusa

Morda mi ne bi nihče verjel (mislim v razredu), če bi rekla, da imam velik odnos do Jezusa. Velik odnos imam do Jezusa in do mojega angela varuha. Do Boga nimam velik odnos. Mislim, da je Jezus dober prijatelj. V teku mojega življenja sta mi stara mama in moja teta, ki je nuna, veliko pripovedovali o Jezusu.

Imela sem že veliko živali in polovica jih je tudi že umrla. Zelo sem žalovala. Nisem se upala jokati pred materjo ali prijateljico. Ne. Zvečer sem se vlegla v posteljo in se milo jokala. Kričala sem z njim, ki je moj dober prijatelj. Kričala sem po krivem.

To mi je bilo po nekaj tednih, ko sem se spet pomirila, zelo žal. Jaz sem se zelo čudila, da sem se prav oprostila. Zelo sem vesela, da imam tak odnos do mojega prijatelja.

hung zu Jesus Christus leben, uns von unserer Ichbezogenheit befreien lassen, dann befreit er uns von Ängsten und Vorurteilen. Umkehren bedeutet nicht nur umkehren, weil wir irgend eine schwere Sünde haben, sondern auch von unserer Bequemlichkeit und Satttheit hin zur aktiven Nächstenliebe in der Tat.

Wenn wir hellhörig sind, dann kann jeder von uns Jesus näher kommen und spüren, wie er sich uns mitteilen will. Manchmal hören wir ganz deutlich Impulse die uns z. B. sagen: „Tue das!“, „Tue das nicht!“, „Hilf diesem Menschen!“ oder „Teile!“ Wenn wir diesen Impulsen folgen, und uns von gegenteiligen Impulsen nicht abbringen lassen, dann verstehen wir, daß ER der Herr ist, unser Bruder, der zu uns spricht!

Ingrid Zablatnik

Nicht einander entmutigen, sondern einander aufheitern, inspirieren. Einander nicht das Böse vorhalten, sondern appellieren an das Gute.

Einander hinweisen auf Wachstumsmöglichkeiten, innere Entfaltung, Fruchttragen. Mensch bist du, und immer mehr Mensch darfst du werden.

Mitmensch. Licht, Atem. Helfende Hand, wogender Halm, stützender Halm, Brot, Wegzehrung für den andern.

Solidarnost namesto polarizacije

Pred kratkim je vznemirjala javnost knjiga Hans-Peter Martina in Haralda Schumanna z naslovom „Past globalizacije“ („Die Globalisierungsfalle“), v kateri predstavi scenarij bodočih gospodarskih struktur. Avtorja prikažeta, kako dandanes velekoncerni pritiskajo na politike in usmerjajo gospodarski razvoj, pri tem pa zasledujejo le en cilj: maksimiranje kapitala. Človek je le še marioneta, ki pleše po taktu veletrgovcev. Globalizacija gospodarstva je podvržena brutalni tržni zakonitosti, ki slej ko prej razdvoji družbo tako, da bo v prihodnosti dvajset odstotkov svetovnega prebivalstva živelo v izobilju, ostali pa se bojo morali vdati revščini.

Čeprav ta scenarij človeku vsiljuje strah, mu nikakor noče vzeti perspektive za prihodnost. Opozarja pa na bodoče probleme, katere v nastavkih srečavamo že danes: naraščaj števila brezposelnih, težave financiranja institucij, ki skrbijo za prizadete, bolnike, ostarele, torej za ljudi, ki si ne morejo pomagati sami. Človek se strašno boji neobgljenosti, samote in obubožanja. Pot do tja pa na žalost ni daleč. V Avstriji danes sicer nikomur ni treba umreti od lakote, revščina dohiti človeka bolj na skriti in neopazni način: poslabšanje stanovanjskega standarda, slaba izobrazba, predvsem pa nefleksibilnost na delovnem trgu. Predsednik avstrijske Caritas Franz Küberl je revščino skušal definirati tako: bolj je človek podvržen samoti, bolj je navezan na to, da mora hraniti in vzgajati otroke sam, bolj je bolehen, manj je storilen in gibljiv pri izvajanju poklica – tem bolj ga

**Konto.-štev. farne Caritas
pri bilčovski hranilnici
Konto-Nr. der Pfarrcaritas
bei der Darlehensbank
Ludmannsdorf:
31.057.052**

ogroža revščina. Nihče ni ščiten, ne podjetnik, ne kmet, ne delavec. Če nekdaj zasluži 16.000 šilingov in mora vzdrževati družino sam, bo morda še izhajal, če mora pa od tega denarja dati za stanovanje 10.000 šilingov, postane situacija ozka.

Vedno spet doživljamo, da ljudje živijo na finančnem limitu in da deloma z dolгови pokrivajo razliko med dohodom in tem, kar potrebuje za življenje. V tem primeru zadostuje kakšna nesreča, kot težka bolezen ali brezposel-

nost, in človek se najde v neizgledni situaciji. Zaradi brezposelnosti se pojavi pogostokrat tudi psihične težave, depresije, čut manjvrednosti in odvečnosti. Čeprav je danes v naših krajih revščina še zmeraj manjšinski fenomen, je prav zato povezana s stigmatizacijo in s čutom sramote.

Negotovost na tržišču delovne sile vznemiri in prizadene predvsem mladino. Države bojo morale izdelati jasne koncepte, da bojo lahko preprečile masovno brezposelnost, ki bi mladini vzela vse perspektive in upanje za bodočnost. Nenazadnje bi prišlo do družbene polarizacije, ki bi neposredno povzročila radikalizacijo in s tem pospešila nastajanje ekstremističnih ideologij. Zgodovina nas svaruje, da naj pazljivo zasledujemo razvoj družbe, hkrati pa smo vsi, posebno še kristjani, dolžni, da posebno izkažemo našo solidarnost z ljudmi, katerim sreča ni bila zvesta.

Naša farna skupnost je v preteklem letu izrazila svojo globalno in specifično solidarnost pri različnih zbiralnih akcijah. Ob tej priložnosti bi pa opozoril posebno na farno Caritas, ki se je ustanovila lansko leto. Zamisel je bila, da bi z denarjem iz podpor faranov hitreje in učinkovitejše podprli tiste, ki so podpore najbolj potrebni. Farna Caritas se je dobro obnesla in se bo tudi letos nadaljevala.

Mag. Rupert Gasser

OSTERN
Ein Fest
der
Freude
und des
Lebens

Vsi se veselimo praznika
življenja – VELIKE NOČI

Der Verein von Mensch zu Mensch (Kärntner Autistenhilfe) hat beim Weihnachtsbasar in Ludmannsdorf S 16.430,- eingenommen, und bedankt sich bei allen Ludmannsdorfern/innen ganz herzlich, die so großzügig und kauf lustig waren. Sie haben uns damit ein großes Stück weitergeholfen. Danke

Andrea Schwarzenbacher

Ein Schnappschuß vom Adventbasar.

Dan starih – Senioren/innen-Tag

V imenu farne mladine vas prav prisrčno pozdravim k dnevu starih. Zbrali smo se danes, da bi vam napravili majhno veselje in pokazali spoštovanje do vas.

Biti star, to pomeni: biti izkušen, imeti prehojeno precejšnjo pot življenja, polno veselja in grenkobe. Gotovo vam padec in spotika nista tuja, toda vedno znova ste črpali moč, vstali in nadaljevali pot. To naj bi bilo nam mladincem v zgled, če se srečavamo s problemi, da bi ravno tako nadaljevali pot.

Biti star pa včasih pomeni tudi: biti osamljen. Zapreti oči in starega človeka potisni-

ti na rob družbe ni nič drugega, kakor preložiti odgovornost na druge in biti neiskren do samega sebe. Prava veličina se pokaže v spoštovanju in skrbi za stare. Na žalost mnogi tega niso zmožni.

Dan starih je možnost medsebojnega spoznanja, spoznanja dveh generacij, ki sta si povsem različni. Odnose med tema generacijama naj bi obvladalo obojestransko razumevanje.

*

Im Namen der Pfarrjugend begrüße ich sie herzlich beim Tag der Senioren.

Dieser Tag ist ein Mög-

lichkeit des Kennenlernens zweier Generationen, zweier Generationen, die sich ziemlich verschieden sind. Das Verhältnis zwischen diesen Generationen sollte vor allem durch Verständnis geprägt sein. Dieser Tag bietet der Jugend auch eine Mög-

lichkeit, Anerkennung und Dank für Ihre Besorgnis um unser Wohl auszusprechen. In diesem Sinne wünsche ich Ihnen noch einen schönen Nachmittag.

Želim vam še lepo popoldne.

Michael Kristof

V veselje naših babic in dedov so nastopali šolarji/šolarke ljudske šole.

So arm wie sie ist, so reich ist sie. Reich an Erfahrungen. Reich an Freude, reich an Kummer. Reich an Geschichte.

Alt, gekrümmt. Aber sprich mit ihr, höre ihr zu. Augen, die aufleuchten. Worte, die leben. Sprache, die mit Raum umgibt.

Reich an Menschlichkeit. Selbstbewußt und gerade steht sie. Eine Ehre, sie zu kennen.

Jesus, mein Freund

Jesus ist mein Freund. Er hilft mir immer, wenn ich alleine bin. Und ich kann mit ihm immer reden. Ich kann mit meiner Schulfreundin zwar auch reden, wenn ich Probleme habe, doch sie ist nur während der Schulzeit erreichbar. Jesus ist immer für mich da. Er hat mir auch immer geholfen, als ich krank war. Ich kann mit ihm reden obwohl er nichts sagt und nicht zu sehen ist. Ich kann auch mit Jesus lachen. Ich freue mich, wenn ich mit ihm reden kann. Denn wenn ich einmal keine Freunde habe oder es mir nicht gut geht, muntert er mich auf. Vielleicht würden mich viele dafür verrückt erklären, aber es ist, als würde ich mit einem Menschen reden, der immer für mich da ist, der mich beschützt und mich tröstet, wenn ich traurig bin. Ich glaube, Jesus ist mein allerbestester Freund und er würde mich auch nie verlassen. Selbst dann nicht, wenn sich jeder gegen mich stellen würde.

„In razumeli so vse jezike“

Vsako leto je birma. Vsako leto se otroci, pravzaprav že mladostniki, pripravlajo na birmo. Rado se zgodi, da se s tem zadovoljimo. Ko je mladi človek birman, je zadeva končana.

Birma je postala skoraj neka šega. Poiščejo se botri in veliko pozornosti gre na čim lepše darilo, nekaj lepih slik in morda še praznovanje v družinskem krogu. Tudi cerkev se dostikrat zadovolji s tem, da je mladostniku posredovala zakrament, zakrament sv. birmе.

Birma pa ni cilj, temveč sredstvo. Birma je eno od sredstev za olajšanje vstopa v zavestno življenje. Birmanci so v starosti, ko postajajo mladi odrasli. To pomeni, da začenjajo živeti svoje življenje, življenje po svoji presoji.

Mladi človek se mora počasi odločiti, če se bo postavil nad stvarstvo, ali pa se bo podredil stvarstvu in tistemu, ki je svet ustvaril: stvarniku, ki mu pravimo v naši veri BOG. Kako priti z njim v kontakt? Priprava na birmo je pomoč pri iskanju poti do tega BOGA v sliki očeta.

Krščanska vera ima tu posrednika: Jezusa – Kristusa. Jezusa kot človeka, ki nam je s svojim življenjem pokazal, kako naj živimo v ljubezni. Ljubezen pojmuje danes na najrazličnejše načine. Jezusov pristop ljubezni je bila čista nesebičnost in popolna vdanost v stvarstvo. Posredoval je to v sliki vdanosti očetu. Nazorno je to izpričal v molitvi „Oče naš...“

Posrednik Kristus je kot odrešeni človek Jezus po krščanskem pojmovanju posrednik pri Bogu – Stvarniku.

Ker vse to v vsakdanjem življenju in v naši omejenosti ni tako enostavno doumeti, še težje pa doživeti, nam nudi naša vera preko birmе pristop k Sv. Duhu.

V nas sta dve sili, naš egoizem in prav ta Sv. Duh. Če se odločimo za življenje v egoizmu, postavljamo sebe nad stvarstvo. Egoizem in gonilna sila nasilja, ki nam

pravi kje, kako, kdaj itd. je nasilje upravičeno. Cilj so mu materialne – svetne dobrine. Egoizem ne pozna dokončne rešitve. Za vsako njegovo rešitev se najde protirešitev. O tezi in antitezi ste gotovo že slišali. To je miselnost na ravni egoizma.

Če se pa odločimo za Sv. Duha, se podredimo Stvarnikovi-Božji volji. V naravi ni teze in antiteze. Vse je dokončano, eno prehaja v drugo. Sv. Duh je gonilna sila nenasilja. Sv. Duh gradi na temelju odpuščanja in razdajanja. V dajanju je zadovoljstvo, sreča in končno tudi odreševanje, in ne v jemanju.

V jemanju se nikdar ne nasitimo. Vedno več hočemo, ker nas egoizem v to sili. In posledica je nezadovoljstvo in agresija.

V dajanju pa smo kmalu srečni. Že nasmeš obdarovanja nas osreči.

Birmanci stojijo na križišču med egoizmom in Sv. Duhom. Bodimo jim vzgled, da se ne bodo odločili za kratkotrajni blišč egoizma, tem-

več, da bodo krenili na pot modrosti, nenasilja in vdanosti v stvarstvo, ki ga nam odpira Sv. Duh. Izrek „In razumeli so vse jezike“ nam bo postal tako jasen. In to naj posredujejo priprave na sv. birmo.

Miha
Zablatnik

Eine Legende

Es gab da einen jungen Mann, der war sehr reich. Er hatte alles, was sein Herz begehrte. Er konnte sich jeden Wunsch erfüllen. Er lebte glücklich und zufrieden. Aber eines Tages wurde er krank. Er verlor alle Freude und alle Zuversicht. Er hatte keinen Schwung mehr, er konnte sich plötzlich an nichts mehr freuen.

Als es immer schlimmer mit ihm wurde, ging er zum Arzt und ließ sich von Kopf bis Fuß untersuchen. Aber der Arzt fand nichts. „Sie sind gesund!“ sagte er, „ich finde nichts!“ Da ging der junge Mann zu einem Spezialisten, auch dieser fand nichts. Nachdem er alle erreichbaren Kapazitäten und Spezialisten aufgesucht hatte und niemand ihm die Ursache für seine Krankheit nennen konnte, geriet er schließlich an einen weisen alten Mann. Dieser nahm ihn sehr freundlich bei sich auf. In einem großen Raum mit kahlen Wänden setzten sie sich an einen Tisch, auf dem eine größere Anzahl Spiegel gestapelt lag. Der weise Mann fragte seinen Besucher: „Haben Sie ein Haus?“ „O, ja“, antwortete der junge Mann, „ein sehr schönes und großes Haus.“ Da nahm der weise Mann einen Spiegel und hängte ihn an die Wand. „Haben Sie ein Auto?“ fragte er dann weiter. „Natürlich“, sagte der junge Mann. „Ich habe sogar mehrere, unter anderem einen Sportwagen, mit dem ich auf Urlaub fahre und einen Geländewagen.“ Wieder hängte der weise Mann einen Spiegel an die Wand. „Haben Sie einen Fernseher?“ „Natürlich“, und wieder kam ein Spiegel an die Wand. Und so ging die Unterhaltung weiter. Zum Schluß hingen alle Spiegel an der Wand. Da sagte der weise alte Mann zu seinem jungen Besucher: „Nun stehen Sie einmal auf und schauen in diesen Spiegel. Was sehen Sie da?“ „Ich sehe mich“, sagte der Mann. „Dann schauen Sie einmal in jenen Spiegel, was sehen Sie denn da?“ „Ich sehe wieder mich“, kam die Unterhaltung. Nun forderte der weise Mann den Kranken auf, nacheinander in alle Spiegel zu schauen. „Ich sehe immer und überall nur mich“, war die Antwort des verzweiferten jungen Mannes. „Da haben wir es“, sagte der Alte, „Sie sehen immerzu nur sich. Das ist Ihre Krankheit!“

Jesus moj prijatelj

Imam zelo dober odnos do Jezusa. Vsak večer molim in govorim z njim. Zelo mu zaupam. Z njim govorim o vsakem problemu. Zelo sem srečna, da so mi moji starši odnos do Jezusa dali dalje.

Zame je zelo pomembno, da sem tako ozko povezana z Jezusom. Če nekaj nočem povedati mojim prijateljem ali staršem, povem to Jezusu, ker vem, da zmeraj stoji za mano. Zvečer mu pa tudi povem vse moje želje, npr. da bomo vsi ostali zdravi, ...

Kadar se bojim pred kakšno šolsko nalogo, pomolim in čutim, da mi to pomaga. On je zame v središču.

Upam, da bom tudi mojim otrokom pripovedovala o Jezusu. Nekateri iz našega razreda bi se sigurno smejali, če bi prebrali ta spis. To se mi zdi zelo neumno.

Upam, da bo moj odnos do Jezusa ostal vedno isti.

Der LEBENDIGE ROSENKRANZ sowie viele private Spender gaben im Jahre 1996 für Theologiestudenten in Indien, für Leprakranke auf Madagaskar, bedürftige Kinder in Afrika und für Mutter Theresa S 57.774,50 (siehe Finanzbericht des Missionsarbeitskreises der Pfarre!)

Der Missionsarbeitskreis dankt allen Spendern. Besonderer Dank gilt allen, die beim Adventbasar auf verschiedene Weise mitgetan haben.

Der Missionsarbeitskreis

Dragi farani!

Najboljše želje in pozdrave od očeta Georga Thekadayila. Upam, da Vam gre dobro. Ker živimo v dveh deželah, ne vemo nič osebnega. Lepe pozdrave pošiljam tudi Vašim prijateljem in sorodnikom. Najprej se Vam pristočno zahvalim za Vašo molitev in za vso skrb, finančno pomoč itd. Moj škof, moji starši, moji bratje in sestre so Vam tudi hvaležni. Po božji milosti sem postal duhovnik 18. aprila 1996. Obljubljam, da bom za Vas molil, posebno vsak dan pri sveti maši.

Moje prvo delovno mesto je v Santhinilayam (kar pomeni dom miru), kot pomočnik direktorja. To je pastoralni in katehetski center v naši škofiji. Učim tudi v malem semenišču in ustanavljam organizacijo za študente v naši škofiji. Prosim Vas za Vaše cenjene molitve za moje pastoralno delo.

Imam očeta, mater štiri brate in tri sestre. Dve moji sestri sta redovnici. Trije moji bratje in starejša sestra so poročeni. Moj najmlajši brat študira na tehničnem centru.

Še enkrat se Vam prav lepo zahvalim tudi v imenu škofa, bratov in sester, za Vašo skrb zame, da sem postal Kristusov duhovnik.

Vaš vdani

oče George Thekadayil

Kakor je iz misijonskega finančnega poročila razvidno, je bilčovski misijonski krožek zbral v letu 1996 šil. 57.774,50 za podporo misijonskih bogoslovcev in za gobave na Madagaskarju, revne otroke v Afriki ter za Mater Terezo. Gre zahvala Živemu rožnemu vencu, ki je prispeval šil. 22.200,- ter posameznim darovalcem, ki so prispevali ob raznih priložnostih šil. 34.235,-. V zahvalnem pismu spodaj berete, da je bil eden od bogoslovcev, po imenu George Thekadayil, 18. 4. 1996 posvečen v duhovnika. Bogoslovec Sincerely, med tem posvečen v diakona, pa bo mašniško posvečenje prejel avgusta 1997. Poslal nam je fotografijo diakonskega posvečenja ter posnetek znancev in sorodnikov.

Misijonski krožek se vsem dobrotnikom v fari pristočno zahvaljuje. Zahvala gre tudi vsem, ki so pri adventnem bazarju sodelovali. Prav poseben Bog plačaj ženam, ki so pletle adventne vence.

Misijonski krožek

Socialni krožek se s tega mesta zahvaljuje za sodelovanje pri adventnem bazarju. Zahvala velja tudi vsem, ki ste s svojim nakupom pomagali zbrati kar lepo vsoto. O dokončni razdelitvi tega denarja bomo razpravljali v januarju na seji socialnega in misijonskega krožka.

Ljudska šola Bilčovs je stavila prošnjo za podporo, s katero hoče nakupiti učne pripomočke za integracijski razred.

Tudi socialna akademija na Dunaju je stavila prošnjo za podporo, s katero bi brezposelnim bilčovskim mladincem omogočila nadaljnjo izobrazbo in jim s tem olajšala vstop v poklicno življenje (del stroškov prevzame škofijstvo ter Dom v Tinjah).

Prav tako pa bomo podprli tudi šolo za prizadete otroke v Celovcu.

Veseli nas, da z vašo pomočjo lahko pomagamo potrebnim in jim lajšamo njihovo bedo.

Socialni krožek

Dragi farani!

Pri seji odbora za delo v javnosti, dne 29. 12. 1996, smo govorili tudi o tem, da obveščanje faranov tudi nekaj stane.

Za farno letno poročilo 1995 je fara plačala 23.650,- šil. in za nedeljsko oznanilo v letu 1995 pa 14.724,- šil. Skupno to znaša 38.374,- šil. Vsi odborniki so mnenja, da je treba ohraniti lepo obliko letnega poročila, posebno pa še stran namenjeno našim dragim rajnim.

Priložena je letnemu poročilu položnica. Vsem darovalcem gre prisrčen Bog plačaj!

Liebe Pfarrangehörige!

Bei der Sitzung des Öffentlichkeitsausschusses wurden auch die Druckkosten des Pfarrjahresberichtes sowie die Kosten der sonntäglichen schriftlichen Verkündigung besprochen.

Die Kosten für den Jahresbericht 1995 betragen 23.650,- S und die Kosten für die sonntägliche Verkündigung 14.724,- S. Zusammengerechnet kommen wir auf S 38.374.

Alle Mitglieder des Öffentlichkeitsausschusses wollen die schöne Form des Jahresberichtes beibehalten, ganz besonders die Seite, die unseren lieben Verstorbenen gewidmet ist.

Ein Erlagschein liegt zur Bedienung bei. Ein Danke allen Spendern.

Man müßte wenigstens täglich
ein gutes Gedicht lesen, ein
schönes Gemälde sehen, ein
sanftes Lied hören oder ein
herzliches Wort mit einem
Freunde reden, um auch den
schöneren, ich möchte sagen,
den menschlicheren Teil
unseres Wesens zu bilden.
Heinrich von Kleist

Cerkvena streha podružne cerkve v Želučah je nujno potrebna prenove.

V tem letu bomo streho nanovo prekrili.

Finančni odbor župnijskega sveta je predlagal, da zbiramo sredstva za prenovo strehe po celi fari!

Predvideni stroški:
šil. 500.000,-

Die Filialkirche in Selkach wird im Jahre 1997 neu eingedeckt.

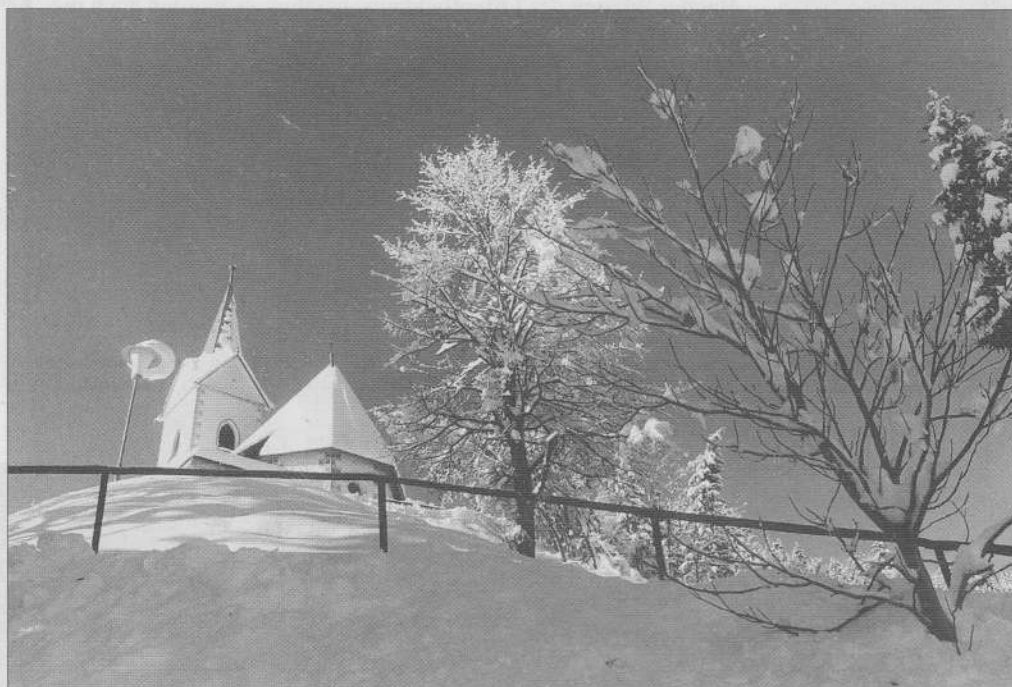
Der Finanzausschuß des PGR. hat vorgeschlagen, für die Neueindeckung der F-Kirche in der ganzen Pfarre zu sammeln.

Die voraussichtlichen
Kosten betragen:
S 500.000,-

Povzpnamo se v višave!

Generationen haben hier gebetet, geweint, gefragt, zu Gott geschrien in Auflehnung und nach langem Beten „Dein Wille geschehe!“ gesagt.

Das Rosenkranzgebet, die Vaterunser, die Ave Maria, die liturgischen Gebete.

Was ist von der Menschenseele aufgestiegen? Kirche, du stiller Zeuge des Gesprächs zwischen Himmel und Erde!

Generationen sind gegangen, neue sind gekommen. Die Kirche bleibt Stätte der Geborgenheit für Menschen, die es wissen: Man lebt nicht vom Brot allein.

1942

Tudi naši zvonovi so postali
žrtev vojne

Auch unsere Glocken wurden
Opfer des Krieges

